

Scris de stelutarioscastanescu pe 11 decembrie 2019, 14:32

Tripla tranzactie “Banana lipita cu scoci”

Trei colectionari au cumparat “banana lipita cu scoci”. Prima editie 120.000 USD, a doua editie 120.000 USD, a treia editie 150.000 USD.

fe81ffb4-a377-410b-8a5d-8f3049bb9c67.png

UPDATE: intre timp au iesit la lumina si proprietarii editiei doi a “bananei lipita cu scoci”. Ei se numesc Billy si Beatrice Cox si sunt membri ai familiei Bancroft care, timp de 105 ani, a detinut 64% din actiunile Dow Jones Co. Pentru acei dintre voi care nu stiti, Dow Jones Co este o companie care se ocupa cu masurarea si livrarea informatiilor financiare. Mai exact, printre multe altele, compania detine Dow Jones Indexes si The Wall Street Journal. Le mentionez doar pe acestea doua pentru ca au mare sonoritate si importanta in pietele financiare din intreaga lume. in 2007 si 2010 familia a vandut parti din companie, pentru suma de 5,6 miliarde dolari. Iata, deci, cuplul de colectionari care a cumparat, tot cu 120.000 USD, a doua editie a bananei lipita cu scoci, este format din doua personaje care stiu foarte bine valoarea comunicarii, a informatiei si a regulilor pietei. si declaratia pe care Billy si Beatrice Cox au facut-o in “Miami Herald” o demonstreaza pe deplin: “Vedem piesa ca pe un unicorn in lumea artei si am cumparat-o pentru a ne asigura ca (donand-o unui muzeu) va fi accesibila publicului pentru totdeauna, pentru a alimenta dezbaterea si a provoca perpetuu ganduri si emotii in spatiul public. La “Art Basel Miami” au existat multe lucrari de arta care s-au vandut si cumparat cu milioane de dolari, inasa cu mult mai putin zgomot. Dar oameni care, de obicei, nu ar fi fost interesati de arta au vrut sa vada banana. Au dat navala si au intrat intr-o dezbatere importanta despre valoarea pe care o dam operelor de arta si obiectelor in general.”

stirea initiala:

Colectionarii doi si trei sunt inca anonimi. Primul colectionar insa a fost dezvaluit chiar de Emmanuel Perrotin, proprietarul galeriei care a gazduit “banana lipita cu scoci”, lucrare de arta semnata de Maurizio Cattelan, intitulata “Comedian” si prezenta zilele trecute la “Art Basel Miami”.

Iata ce ne spune Emmanuel Perrotin intr-o declaratie oferita “The Art Newspaper”:

“Sarah Andelman a cumparat editia intai, iar pentru editia a doua clientul vrea sa ramana anonim. Pentru a treia editie numele colectionarului va fi dezvaluit atunci cand acesta o va dona unui muzeu.”

Cei mai multi dintre voi veti sari ca arsi. Cum adica? Exista trei banane? si primele doua s-au vandut cu 120.000 USD fiecare iar cea de-a treia cu 150.000 USD?

Da. Exact cum auziti. si sunt convinsa ca aceiasi dintre voi veti relua intrebarea: ce fel de lucrare de arta este o banana lipita cu scoci pe un perete si care, inevitabil, va putrezi?

Raspuns: o lucrare de arta conceptuala. Un performance certificat.

Tot Emmanuel Perrotin ne lamureste printr-o alta declaratie oferita aceluiasi “The Art Newspaper”: “Lucrarea are un certificat de autenticitate care include instructiuni exacte pentru instalare, care confirma faptul ca lucrarea este a lui Maurizio Cattelan. Fara certificat, o lucrare de arta conceptuala nu este altceva decat reprezentarea materiala a acesteia.”

Puteti sa plangeti si sa bociti cu vaiete comuniste si socialiste mult timp de-acum incolo. Nimic nu va schimba frumusetea acestei povesti negustoresti cu parfum capitalist, in care absolut toti participantii au avut de castigat.

Sa recapitulam:

Artistul conceptual Maurizio Cattelan participa la “Art Basel Miami” dupa 15 ani de absenta din orice targ de arta. Pentru acest eveniment creeaza o lucrare de arta conceptuala, o banana lipita cu scoci pe perete, pe care o intituleaza “Comedian”. Nu de alta, dar el chiar cu asta se ocupa in toata opera lui, pe limba noastra a tuturor, cu caterinca. si pentru aceasta caterinca pe care a facut-o la “Art Basel Miami”, adica pe trei banane si maxim 1 metru de scoci, el incaseaza o parte din suma de 390.000 USD, cu care s-au vandut toate aceste “editii”. A castigat? A castigat! Ce? Bani si popularitate nebanuita. Avem un artist fericit.

Galeristul Emmanuel Perrotin il vinde pe Maurizio Cattelan, de 27 de ani. Mai exact, de cand avea 21 de ani si si-a inceput business-ul. Fara insistentele lui Perrotin, Maurizio Cattelan n-ar fi participat la acest targ de arta prezent in Miami. Asadar Emmanuel Perrotin “complateaza” cu artistul sau se trezeste pur si simplu cu banana lipita cu scoci pe scumpul lui perete din “Art Basel Miami”. Sincer, nici nu conteaza. Ce conteaza este ca mintea lui de negustor incepe sa bricoleze o modalitate de a vinde banana. si daca tot o vinde, s-o vanda de sa se auda peste mari si tari. si uite asa, galeristul, negustorul, dealer-ul, cum vreti voi sa-i spuneti, face ce stie el mai bine sa faca. Sa puna in contact doua categorii de oameni care au nevoie de el: artistii si colectionarii. Asa reuseste sa vanda colectionarei Sarah Andelman “banana lipita cu scoci” semnata Maurizio Cattelan. Prima editie. Iar dupa ce iese tambalaul cat planeta, galeristul nostru se’ncline si ne-arata ca nu asa, doar o data, ci o mai vinde de doua ori. Superb! A castigat? A castigat. Ce? Vizibilitate neasteptata, admiratie profesionala si bani. Avem un galerist fericit.

Dar cine este colectionara Sarah Andelman, care isi permite sa arunce 120.000 USD pe o banana lipita cu scoci, in loc sa-i doneze? Recunosc ca sunt bucuroasa sa va pot povesti despre ea. Sarah Andelman este fondatoarea concept store-ului Colette din Paris. Un concept store care si-a positionat brand-ul in randul marilor case de moda din lume, desi din el puteai cumpara si articole de design realizate de creatori emergenti. Colette a fost un design store, o galerie de arta pentru industria fashion cu tot ce include ea. intre zidurile acestui concept store, Sarah Andelman a gazduit multe manifestari de arta ale unor artisti conceptuali si printre aceste ocazii a organizat si strangeri de fonduri pentru diverse cauze caritabile. Ce aflam astfel despre Sarah Andelman? Ca este o mare iubitoare de arta si o foarte buna cunoscatoare si utilizatoare a uneltelor comunicarii. si ce mai putem sti despre Sarah Andelman? Ne dezvaluie chiar ea intr-un interviu acordat "The Cut", in ianuarie anul acesta:

" ...

Rep: Piesa ta de mobilier preferata din apartament/birou?

S.A.: Uriasa bila floare a lui Takashi Murakami ma face intotdeauna fericita.

Rep: Muzeul sau galeria favorita?

S.A.: Galeria Perrotin Worldwide si foarte multe muzee.

... "

Adica, Sarah Andelman este iubitoare de Takashi Murakami si galeria favorita este Perrotin, exact cea care il are in portofoliu pe Takashi Murakami si chiar si pe Maurizio Cattelan.

Zilele acestea ma distram cu niste prieteni construind urmatorul scenariu: Perrotin vrea sa vanda extravagant banana lui Cattelan. il suna pe unul dintre colectionarii apropiati galeriei, sa zicem iubitor de Murakami si ii propune acestuia sa cumpere banana cu pretul x, iar aceasta contravaloare x va fi discount pentru doua lucrari semnate Murakami, pe care colectionarul si le doreste.

Nu am nici o dovada pentru aceasta teorie. Este o simpla teorie. Dar, evident, ma distrez copios. si, din nou, nu este nimic gresit. Avem un colectionar, care, cu o investitie mica, castiga un obiect sau mai multe care-i fac placere si, deasemenea, vizibilitate. Pentru ca dupa ce in 2017, Sarah Andelman a inchis cencept store-ul Colette din Paris, saptamana trecuta, chiar in timpul "Art Basel Miami", Sarah Andelman a deschis in Design District din Miami un nou mult asteptat concept store intitulat "Hello Miami". si iata cum avem si un colectionar fericit.

Cine a mai ramas? Targul "Art Basel Miami". Care, din joaca celor trei personaje descrise mai sus, a devenit marele castigat al popularitatii acestui "scandal" planetar. Piramida informatiei ne demonstreaza ca mesajul "o banana lipita cu scoci la un targ de arta din Miami" a ajuns pana la categoriile de populatie cele mai neinteresate de fenomenul artistic. Asadar, pana in aceste zile, majoritatea planetei traia linistita fara sa stie ca exista un targ de arta la Miami. intre timp, a aflat. Desi, in continuare, habar nu are ca cel mai mare targ de arta din lume se afla la Basel si este chiar taticul celui de la Miami. Ce mai ramane de spus? Felicitari "Art Basel Miami". O mare reusita in comunicare. Avem si organizatori fericiti.

si imi permit sa inchei cu o observatie: toata aceasta poveste, pe termen lung, aduce beneficii pietei de arta din intreaga lume. Este o poveste care a penetrat pana la un nivel al populatiei la care arta nu ajunge in mod uzual. si indiferent daca unii oameni urasc, iubesc, detesta sau imbratiseaza acest eveniment, prin multiplele comentarii pro si contra pe care le-a provocat, subiectul a mai facut putina lumina in ideile unor speriasi sau nehotarati in ale artelor. si cand un astfel de eveniment de arta determina nehotarati sa treaca in terenul cu jucatori, atunci are de castigat intreaga piata de arta.

ADRESA: <http://crct.ro/nvog>